

20 Δεκεμβρίου 1991

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, Χ"ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡ-
ΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ
ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΡΥ-
ΝΕΙΑΣ,

και

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 85 ΚΑΙ 145 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑ-
ΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΟ 72.79, ΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΒΑΣΕΙ ΑΥΤΟΥ ΕΚΛΟΘΕΝΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ,

ΔΗΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΣΩΚΡΑΤΗ ΧΑΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Αίτηση Αρ. 4/91).

Εκλογική αίτηση — Εναντίον της εκλογής συγκεκριμένου προσώπου
σαν βουλευτή — Ισχυρισμοί ότι υπήρξε παράβαση "των άρθρων 38
έως 62 του Νόμου" και ότι ο καθ' ου η αίτηση είχε προβεί σε παρά-
νομες ενέργειες όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 49 του Νόμου
σε συνδυασμό με άλλα άρθρα του Νόμου — Κατά πόσο αποκαλύ- 5
πτετο αιτία αγωγής — Κατά πόσο υπήρχε συμμόρφωση με την Δ.4,
κ2(γ) του περί Εκλογής Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων
(Εκλογικαί Αιτήσεις) Διαδικαστικού Κανονισμού, 1981 — Κατά
πόσο ήταν θέμα ουσιαστικού δικαίου ή δικονομικό.

Πολιτική Δικονομία — Εμφάνιση υπό διαμαρτυρία — Κατά πόσο 10
πρέπει να θεωρηθεί σαν εμφάνιση άνευ όρων — Δ. 16, κ. 9 των Θε-
σμών Πολιτικής Δικονομίας.

Ο αιτητής πρόσβαλε με εκλογική αίτηση την εκλογή του καθ' ου
η αίτηση 1 σαν βουλευτή της εκλογικής περιφέρειας Κερύνειας του
Συνασπισμού ΔΗΣΥ-Φιλελευθέρων. Στην αίτησή του ισχυριζόταν 15
ότι η εκλογή και/ή η ανακήρυξη του καθ' ου η αίτηση 1 είχε λάβει
χώρι κατά παράβαση των άρθρων 38 έως 62 των περί Εκλογής
Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων Νόμων και ότι ο καθ' ου η

αίτηση 1 ήταν ένοχος παράνομων ενεργειών, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 49 του Νόμου σε συνδυασμό με άλλα άρθρα του Νόμου.

- 5 Ο καθ' ου η αίτηση 1 καταχώρισε εμφάνιση υπό διαμαρτυρία και, με αίτησή του, ζήτησε παραμερισμό ή απόρριψη της εκλογικής αίτησης σαν παράτυπης, διότι δεν αναφέρονταν σ' αυτή επακριβώς τα γεγονότα στα οποία εβασίζετο, κατά παράβαση της Δ.4, κ.2(γ) του περί Εκλογής Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων (Εκλογικά Αιτήσεις) Διαδικαστικού Κανονισμού, 1981, και διότι η αίτηση ήταν τόσο αόριστη ώστε να είναι αδύνατο για αυτόν να υποβάλει Απάντηση. Περαιτέρω ισχυρίσθηκε ότι η εκλογική αίτηση ήταν εξ υπαρχής άκυρη. Ο αιτητής ισχυρίσθηκε ότι η αίτηση βασιζόταν κυρίως στο άρθρο 49 του Νόμου, που προνοούσε ότι οι δαπάνες υποψηφίου δεν θα υπερβαίνουν τις ΛΚ500, και ότι, εν πάσει περιπτώσει, οποιαδήποτε τυχόν παρατυπία μπορούσε να θεραπευθεί με την παροχή περισσότερων και καλύτερων λεπτομερειών. Περαιτέρω ισχυρίσθηκε ότι η εμφάνιση του καθ' ου η αίτηση 1 έπρεπε να θεωρηθεί σαν εμφάνιση άνευ όρων.

Αποφασίσθηκε ότι

- 20 (α) Η αναγκαιότητα αναφοράς σε κάθε εκλογική αίτηση επαρκών γεγονότων που να αποκαλύπτουν τον ισχυριζόμενο λόγο ή λόγους ακύρωσης μιας εκλογής όπως επιτάσσει η Δ. 4, κ.2(γ) των Κανονισμών, αποτελεί ουσιαστική νομοθετική επιταγή και σαν τέτοια απαραίτητη προϋπόθεση και όχι απλώς δικονομική πτυχή. Γι αυτό το Έκλογοδικείο δικαιούται και αυτεπάγγελα να εξετάσει το θέμα.

- 30 (β) Τα επακριβή γεγονότα είναι αυτά που συνθέτουν τη βάση των ισχυρισμών οι οποίοι εγείρονται και τα οποία αν αποδειχθούν δικαιολογούν την παροχή της αιτούμενης θεραπείας. Το κριτήριο είναι κατά πόσο το Δικαστήριο μπορεί να δώσει απόφαση υπέρ του αιτητή με βάση τα γεγονότα που παραθέτει στην εκλογική του αίτηση σε περίπτωση που ο εκλεγείς υποψήφιος δεν εμφανιστεί για να ενστεί στην εκλογική αίτηση.

- 35 (γ) Στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορούσε να λεχθεί ότι η αναφορά σε ένα μεγάλο αριθμό άρθρων του Νόμου και στο άρθρο 49 σε συνδυασμό με άλλα άρθρα του Νόμου αποκάλυπτε γεγονότα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν βάση αγωγής.

- 40 (δ) Η Δ. 16, κ. 9 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας δίδει την δυνατότητα σε εναγόμενο είτε χωρίς να καταχωρήσει εμφάνιση είτε καταχωρώντας εμφάνιση υπό διαμαρτυρία να ζητήσει την ακύρωση της επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος, και, γι' αυτό, η εμφάνιση του καθ' ου η αίτηση 1 δεν μπορούσε να θεωρηθεί σαν εμφάνιση άνευ όρων.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Beecham Group v. Bristol Myers Company and Another (1967) 1 C.L.R. 263.

Har Narain v. Vinod Kumar Air [1987] All 319.

Kamakhya Prasad Malaho v. Digendra Durkayastha, AIR [1987] Gau. 80. 5

Samant M. B. Valakrishan v. George Fernandez and Others AIR, 1969 S.C. 1201.

Letang v. Cooper [1965] 1 Q.B. 222.

Εκλογική αίτηση.

10

Αίτηση από τον Δήμο Γεωργιάδη εναντίον της εκλογής και/ή ανακήρυξης του καθ' ου η αίτηση Αρ. 1 ως βουλευτή του Συνασπισμού Δημοκρατικού Συναγερμού και Φιλελευθέρων για την εκλογική περιφέρεια Κερύνειας.

Α.Σ. Αγγελίδης, Χρ. Τριανταφυλλίδης και Χ. Αρτέμης, για τον αιτητή. 15

Γ. Κακογιάννης και Χρ. Πουργουρίδης, για τον καθ' ου η αίτηση Αρ. 1.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση Αρ. 2 και 3. 20

Ουδεμία εμφάνιση για τον καθ' ου η αίτηση Αρ. 4.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με αίτηση του στο Εκλογοδικείο ο αιτητής προσβάλλει "την εκλογή και/ή ανακήρυξη του καθ' ου η αίτηση 1 ως Βουλευτή του Συνασπισμού Δημοκρατικού Συναγερμού και Φιλελευθέρων για την Εκλογική Περιφέρεια Κερύνειας". Οι λόγοι που προβάλλονται είναι οι πιο κάτω: 25

"5(α) Ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η εκλογή και/ή ανα-

5 κήρυξη του καθ' ου η Αίτηση 4 δια την εκλογική περιφέρεια Κερύνειας έλαβε χώρα κατά παράβαση του Νόμου 72/79 ως ετροποποιήθει και συγκεκριμένα των άρθρων 38 έως 62 καθώς επίσης και των βάσει του ρηθέντος Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

10 (β) Κατά τον ουσιώδη χρόνο που επροηγήθει των εκλογών ο καθ' ου η Αίτηση 1 προέβει εις ενεργείας κατά παράβαση του Νόμου 72/79 ως ετροποποιήθει και/ή των βάσει αυτού εκδοθέντων Κανονισμών και/ή υπήρξε ένοχος παρανόμων ενεργειών ως αυτά καθορίζονται εις το άρθρο 49 του Νόμου εν συνδιασμό με έτερα άρθρα του Νόμου."

15 (γ) Ο Αιτητής επιφυλάττει το δικαίωμα να προσκομίσει μαρτυρία εις το κατάλληλον στάδιο δια να τεκμηριώσει τους ανωτέρω ισχυρισμούς."

20 Ο καθ' ου η αίτηση 1 καταχώρησε εμφάνιση υπό διαμαρτυρία και χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος του να ενστεί ότι η αίτηση του αιτητή είναι παράτυπη και δεν μπορεί να προχωρήσει. Στις 23 δε Ιουλίου καταχώρησε αίτηση με την οποία ζητούσε, μεταξύ άλλων, "διάταγμα του Εκλογοδικείου που να παραμερίζει και/ή απορρίπτει την αίτηση του αιτητή ημερομηνίας 20 Ιουνίου 1991, και όλες τις μετέπειτα γενόμενες διαδικασίες."

25 Την αίτηση του αυτή την στήριξε στους Κανονισμούς 4, 9, 10, 11, 12 και 25 του περί Εκλογής Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων (Εκλογικαί Αιτήσεις) Διαδικαστικού Κανονισμού του 1981, που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα Δεύτερο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας αρ. 1692, της 29ης Μαΐου 1981, και στους περί Πολιτικής 30 Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς Δ.16 Κ.9 Δ.48 ΚΚ.1, 2, 3 και 9 και στις εγγενείς εξουσίες και πρακτική του Εκλογοδικείου.

35 Τα γεγονότα πάνω στα οποία την στηρίζει είναι κατά τον ισχυρισμό του εμφανή στο φάκελλο της υπόθεσης και είναι μεταξύ άλλων τα πιο κάτω:

"(1) Η Αίτηση του κυρίως Αιτητή δεν αναφέρει επακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων αυτή βασίζεται όπως έπρεπε σύμφωνα με τον Κανονισμό 4(2)(γ) του πιο πάνω Διαδικαστικού Κανονισμού. Απλώς προβάλλονται ισχυρισμοί για δήθεν παράβαση του Νόμου και για δήθεν ενέργειες του Καθ' ου η Αίτηση κατά παράβαση του Νόμου χωρίς να προσδιορίζονται οι τέτοιες ισχυριζόμενες ενέργειες.

5

(2) Ενόψει των πιο πάνω είναι αδύνατο για τον Καθ' ου η Αίτηση να υποβάλει Απάντηση στην Αίτηση διότι δεν γνωρίζει σε ποία γεγονότα αυτός καλείται να απαντήσει.

10

(3) Υποβάλλεται ευσεβάστως ότι η αοριστία της κύριας Αίτησης πλήττει την εγκυρότητα της στη βάση της και την καθιστά εξ' υπαρχής άκυρη και γιαυτό ζητείται ο παραμερισμός και/ή η απόρριψη της."

15

Καταχωρήθηκε στην αίτηση αυτή ένσταση από τον αιτητή και προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η Εκλογική Αίτηση της 20ης Ιουνίου 1991, περιέχει επαρκή γεγονότα για να ικανοποιεί τους σχετικούς διαδικαστικούς κανονισμούς. Ουδενμία αοριστία υφίσταται αναφορικά με την αίτηση και καμιά σχετική οδηγία δεν ζητήθηκε από τον καθ' ου η αίτηση 1 κατά τη σχετική δικάσιμο και εν πάση περιπτώσει και αν ακόμη ήθελε φανεί ότι δεν αναφέρονται επαρκή γεγονότα για να δυνηθεί ο καθ' ου η αίτηση 1 να καταχωρηθεί απάντηση, αυτός μπορεί να ζητήσει περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες όπως καθορίζουν ρητά οι περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί, οι οποίοι ισχύουν στις διαδικασίες ενώπιον του Εκλογοδικείου.

20

25

30

Είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση 1, ότι η εκλογική αίτηση του αιτητή είναι τόσο ασαφής και αβέβαιη ώστε να την καθιστά αντίθετη προς τις ρητές διατάξεις του Κανονισμού. Οι εκλογικές αιτήσεις υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 57 του περί Εκλογής Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων Νόμου, Νόμος αρ. 72 του 1979, όπως τρο-

25

ποποιήθηκε, το οποίο προβλέπει:

5 "57.-(1) Παν θέμα όπερ δύναται να προκύψη εν σχέσει προς το δικαίωμα προσώπου να γίνη ή να παραμείνη βουλευτής αναφέρεται εις το Εκλογοδικείον και εκδικάζεται οριστικώς και αμετακλήτως υπ' αυτού συμφώνως προς τον εκάστοτε ισχύοντα Διαδικαστικόν Κανονισμόν.

10 (2) Η προς το Εκλογοδικείον αναφορά γίνεται δι' Εκλογικής Αιτήσεως καταχωριζομένης υπό του Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας ή υπό εκλογέως εγγεγραμμένου εις τον εκλογικόν κατάλογον αφορώντος εις την εκλογήν, ή υπό προσώπου αξιούντος ότι είχε δικαίωμα να εκλέξη κατά την εκλογήν ή υπό προσώπου ισχυριζομένου ότι υπήρξεν υποψήφιος κατά την εκλογήν.

20 (3) Δια της Εκλογικής Αιτήσεως δύναται να απαιτηθή όπως το Εκλογοδικείον κηρύξη ότι η εκλογή είναι άκυρος, ή ότι η εκλογή προσώπου τινός είναι άκυρος ή ότι υποψήφιος τις εξελέγη ή εις περίπτωσιν καθ' ην υπάρχει απαίτησις υπό αποτυχόντος υποψηφίου ότι εξελέγη καθ' ότι είχε την πλειοψηφίαν των νομίμως δοθέντων ψήφων δύναται να απαιτηθή αναμέτρησις των ψήφων.

25 (4) Εκλογική αίτησις καταχωρίζεται εντός ενός μηνός από της ημερομηνίας της δημοσιεύσεως του αποτελέσματος της εκλογής εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας."

30 Ο Διαδικαστικός Κανονισμός που αναφέρεται στο άρθρο αυτό είναι ο περί Εκλογής Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων (Εκλογικαί Αιτήσεις) Διαδικαστικός Κανονισμός του 1981. Ο Κανόνας 2 της Διάταξης 4 προβλέπει:

"(2) Η εκλογική αίτησις δέον να είναι υπογεγραμμένη και χρονολογημένη υπό του αιτητού ή του συ-

νηγόρου αυτού και ν' αναφέρει:

(α) υπό ποίαν εκ των ιδιοτήτων των αναφερομένων εις τον Νόμον ο αιτητής ή έκαστος των αιτητών καταθέτει την αίτησιν·

(β) την ημερομηνίαν και το αποτέλεσμα της εκλογής εις την οποίαν αναφέρεται η αίτησης· 5

(γ) τους λόγους επί των οποίων ζητείται η αιτουμένη θεραπεία, αναφέρουσα επακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η αίτησις αλλ' ουχί την μαρτυρίαν δια της οποίας θ' αποδειχθούν· 10

(δ) διεύθυνσιν τινα εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας όπου άπασαι αι ειδοποιήσεις, κλήσεις, διατάγματα και άλλαι γραπταί κοινοποιήσεις δύνανται να αφιένται δια τον αιτητήν· και

θα καταλήγη με την απαίτησιν η οποία θα περιέχη λεπτομερείας της ζητουμένης θεραπείας, ως επί παραδείγματι, όπως το εκλογοδικεϊον κηρύξη ότι η εκλογή είναι άκυρος, ή ότι η εκλογή προσώπου τινός είναι άκυρος ή ότι υποψήφιος τις εξελέγη, ή, εις περίπτωσιν καθ' ην υπάρχει απαίτησις υπό αποτυχόντος υποψηφίου ότι εξελέγη καθ' ότι είχε την πλειοψηφίαν των νομίμως δοθέντων ψήφων δύναται να απαιτηθή αναμέτρησης των ψήφων." 15
20

Η όλη υπόθεση του καθ' ου η αίτησις 1, στηρίζεται πάνω στη Διάταξη 4(2)(γ) που απαιτεί να αναφέρονται "επακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η αίτησις" και όχι τη μαρτυρία με την οποία θα αποδειχθούν. Με το περιεχόμενο της παραγράφου 5(α) αναφέρεται ο αιτητής σε εικοσιτέσσερα άρθρα του Νόμου καθώς επίσης και των βάσει του ρηθέντος Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών. Εις δε την παράγραφο 5(β) γίνεται ισχυρισμός ότι ο καθ' ου η αίτησις 1 είναι ένοχος παρανόμων ενεργειών ως αύται καθορίζονται στο άρθρο 49 του Νόμου σε συνδυασμό με άλλα άρθρα του Νόμου χωρίς να αναφέρεται ποία 25
30

είναι τα άρθρα αυτά του Νόμου.

5 Με βάση αυτά προβλήθηκε ο ισχυρισμός από μέρους του καθ' ου η αίτηση 1, ότι δεν υπάρχει καμμία επακριβής αναφορά σε γεγονότα, όπως προβλέπει η Διάταξη (2)(γ), η δε επιφύλαξη για προσαγωγή μαρτυρίας δεν προσθέτει τίποτε στην αίτηση.

10 Από την άλλη μεριά το πρώτο νομικό επιχείρημα του αιτητή είναι ότι η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία του καθ' ου η αίτηση 1, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως εμφάνιση άνευ όρων γιατί δεν ακολούθησε τις πρόνοιες της Διάταξης 16 Κανόνας 9, όπως έχει ερμηνευθεί στην Αγγλία και επίσης στην Κύπρο με την απόφαση του Δικαστηρίου τούτου στην υπόθεση *Beecham Group v. Bristol Myers Company and Another* (1967) 1 C.L.R. 263.

15 Θα πρέπει όμως να λεχθεί εδώ ότι στην υπόθεση αυτή, η οποία είχε σαν αντικείμενο απαίτηση με βάση τον περί Προνομιών Ευρεσιτεχνίας Νόμο, Κεφ. 266, αποφασίστηκε ότι μια και δεν θεσπίστηκαν Διαδικαστικοί Κανονισμοί είτε πριν είτε μετά την Ανεξαρτησία σύμφωνα με τον πιο

20 πάνω Νόμο, εφαρμόζετο η Αγγλική πρακτική και δικονομία όπως καθιερώνοντο στους Διαδικαστικούς Κανονισμούς του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας, και σύμφωνα με τη Διάταξη 12, Κανόνας 7, των Αγγλικών Κανονισμών, ένας εναγόμενος μπορεί με άδεια του Δικαστηρίου να καταχωρήσει εμφάνιση υπό διαμαρτυρία (with the leave of the Court enter a conditional appearance). Σε αντίθεση με την Αγγλική Διάταξη, η αντίστοιχη Κυπριακή Διάταξη 16 Κανόνας 9, προβλέπει ότι ένας εναγόμενος

25 πριν καταχωρήσει εμφάνιση είναι ελεύθερος χωρίς να πάρει οποιοδήποτε διάταγμα να καταχωρήσει, ή καταχωρώντας εμφάνιση υπό διαμαρτυρία, να υποβάλει αίτηση δια κλήσεως για ακύρωση της επίδοσης του κλητηρίου που του έγινε ή για ακύρωση του διατάγματος που εξουσιοδοτεί τέτοια επίδοση.

35 Είναι φανερό λοιπόν από τα πιο πάνω ότι ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί ενόψη της διαφορετικής διατυπώσεως

της Κυπριακής Διάταξης 16 Κανόνας 9 από την αντίστοιχη Αγγλική. Ως προς την ουσία είναι η θέση του αιτητή ότι η αίτηση, όπως είναι διατυπωμένη ικανοποιεί πλήρως τη Διάταξη 4(2)(γ) και τούτο γιατί αν εξετάσει ένας τις παραγράφους 3, 4, 5(α) και (β) της αιτήσεως, όλα όσα αναφέρονται είναι γεγονότα και συγκεκριμένα στην παράγραφο 5 (γ) εξειδικεύεται το άρθρο 49 πάνω στο οποίο βασίζεται η αίτηση και το οποίο εγείρει ένα και μοναδικό θέμα, τη δαπάνη για περιπλέον ποσό του ανωτάτου ορίου η οποία αποτελεί παράνομη ενέργεια. Το άρθρο 49 προβλέπει:

"49.-(1) Πλην των εν τω παρόντι Νόμω προνοουμένων εξαιρέσεων, ουδέν ποσόν θα πληρωθή και ουδεμία δαπάνη θα γίνη υπό του υποψηφίου εις εκλογήν του ή του εκλογικού αυτού αντιπροσώπου ένεκα ή εν σχέσει προς την διεξαγωγήν της εκλογής, πέραν των πεντακοσίων λιρών μη συμπεριλαμβανομένης εις το ποσόν τούτο δαπάνης δια τα προσωπικά έξοδα του υποψηφίου ούτε αμοιβής του εκλογικού αντιπροσώπου μέχρι πενήκοντα λιρών.

(2) Πας υποψήφιος ή εκλογικός αντιπρόσωπος ενεργών κατά παράβασιν του παρόντος άρθρου είναι ένοχος παρανόμου ενεργείας."

Είναι φανερό ότι η απαίτηση της Διαταγής 4(2)(γ), η οποία είναι επιτακτική, να αναφέρονται επακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η αίτηση, αναφέρεται στα γεγονότα τα οποία αποτελούν τη βάση της αγωγής, - που στην περίπτωση Εκλογικής Αίτησης είναι ο προβαλλόμενος λόγος ή λόγος ακυρώσεως της εκλογής, - τα οποία περιλαμβάνουν το σύνολο των γεγονότων που θεμελιώνουν το αγώγιμο δικαίωμα. Αυτό σημαίνει κάθε γεγονός που θα ήτο αναγκαίο σε ένα προσφεύγοντα να αποδείξει, αν αμφισβητείται από την άλλη πλευρά, για να υποστηρίξει το δικαίωμα του για απόφαση του Δικαστηρίου υπέρ του και δεν περιλαμβάνει κάθε στοιχείο μαρτυρίας με την οποία θα αποδειχθούν τα γεγονότα. (Βλέπε: The Supreme Court Practice 1979 σελ. 163 "Cause of action".) Τα επακριβή γεγονότα είναι αυτά τα οποία συν-

5 θέτουν τη βάση των ισχυρισμών οι οποίοι εγείρονται και τα οποία αν αποδειχθούν δικαιολογούν την παροχή της αιτούμενης θεραπείας. Το κριτήριο είναι κατά πόσο το Δικαστήριο μπορεί να δώσει απόφαση υπέρ του αιτητή με βάση τα γεγονότα που παραθέτει στην εκλογική του αίτηση σε περίπτωση που ο εκλεγής υποψήφιος δεν εμφανιστεί να ενστεί στην εκλογική αίτηση.

10 Η απλή επανάληψη του λεκτικού του Νόμου δεν αποτελεί ορθή διατύπωση των γεγονότων και των λεπτομεριών των ισχυριζομένων παραβάσεων. Μια δε εκλογική αίτηση η οποία απλώς παραθέτει το άρθρο ή τα άρθρα του Νόμου δεν μπορεί να λεχθεί ότι αποκαλύπτει αιτία αγωγής. Η ίδια προσέγγιση βρίσκεται και στο αντίστοιχο Ινδικό Δίκαιο, (Βλέπε: *Chawlaw's Elections Law and Practice*, (Fourth Edition) σελ. 188, 189, 192 και 193 και τις Ινδικές αποφάσεις *Har Narain v. Vinod Kumar* AIR [1987] All 319; *Kamakhya Prasad Malaho v. Digendra Durkayastha*, AIR [1987] Gau. 80 κλπ., όπως επίσης και την υπόθεση *Samant M. BValakrishnan v. George Fernandez and Others* AIR 20 1969 SC 1201.

25 Στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να λεχθεί ότι η αναφορά σε ένα μεγάλο αριθμό άρθρων του Νόμου και στο άρθρο 49 σε συνδυασμό με άλλο άρθρα του Νόμου που γίνεται στις παραγράφους 5(α) και (β) της Αίτησης, αποκαλύπτουν γεγονότα τα οποία θα μπορούσε να αποτελέσουν βάση αγωγής ή όπως κρίθηκε από τη νομολογία αποτελούν το πραγματικό υπόβαθρο η ύπαρξη του οποίου δίδει το δικαίωμα σε ένα άτομο να πάρει από το Δικαστήριο μία θεραπεία εναντίον άλλου ατόμου. (Βλέπε: *Letang v. Cooper* [1965] 1 Q.B. 222, 242.)

35 Με την απλή αναφορά σε σωρεία άρθρων δεν ικανοποιείται η απαίτηση της Διαταγής 4(2)(γ) όπως αναφέρονται επακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η αίτηση, ούτε και μπορεί να λεχθεί ότι ο καθ' ου η αίτηση 1, έχει πλήρη εικόνα της αιτίας αγωγής την οποία έχει να αντιμετωπίσει.

Θα πρέπει να τονισθεί εδώ ότι η αναγκαιότητα αναφοράς σε κάθε εκλογική αίτηση επαρκών γεγονότων που να αποκαλύπτουν τον ισχυριζόμενο λόγο ή τους λόγους ακυρώσεως μιας εκλογής όπως επιτάσσει ο κανόνας 2(γ) της Διάταξης 4 των σχετικών Κανονισμών, αποτελεί ουσιαστική νομοθετική επιταγή και σαν τέτοια απαραίτητη προϋπόθεση και όχι απλώς δικονομική πτυχή. Γι αυτό και το Εκλογοδικείο δικαιούται και αυτεπάγγελτα να εξετάσει κατά πόσο μιά Εκλογική Αίτηση πάσχει επειδή δεν αναφέρονται σε αυτή γεγονότα που να συνιστούν λόγο ακυρώσεως. 5 10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους κρίνουμε ότι η Εκλογική Αίτηση του αιτητή δεν αποκαλύπτει λόγο ακυρότητας της εκλογής και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.